

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
reținut.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: J. J. Dittler, Herrsch
Schmid, Rudolf Weiss, A. Oppold
Nachfolger; Anton Oppold, J.
Dammner. În Budapesta: A. V.
Goldberg, Eckstein Bernas. În
București: Agenca Ilavas, Suc-
ursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoisi & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 8 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagină a 3-a o
serie 10 cr. sau 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXX.

„Gazeta” iese în ziua de di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
8 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 48 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 | scagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 278.

Brașov, Mercuri 18 (30) Decembrie

1896.

Zapisul Sașilor.

Au trecut deja două săptămâni,
de când s'a pus în scenă cea mai
nouă urmărire îndreptată în contra
bărbaților noștri, cari au convocat
întrunirile de alegători români, mare
parte ținute, ér parte oprite, în Oc-
tomvire anul curent, și până astăzi
vedem, că această acțiune nu s'a es-
tins mai departe, decât se estinde
și teritoriul așa numitului *fundus re-
gius* de odinioară.

Un singur cas ni-s'a semnalat
din comitatele, ce nu sunt locuite
de Sași, anume casul dela Turda,
dér și aici, afară de ascultarea con-
vocătorului întrunirii și a câtorva,
cari au luat parte la ea, n'am auzit
să se fi întâmplat nimic. Póte că
acțiunea poliției din orașul Turda,
atât de mult vestit pentru straniele
sale simpatisări cu Românii, să se
fi întârziat și din cauza sărbătorilor
Crăciunului unguresc.

Dér abstragând dela acest cas
cu Turda, trebuie să constatăm, că
afară de fostul *fundus regius*, unde
administrația se află încă aproape
exclusiv în mâni săsesci, nu vedem
desvoltându-se nici un zel pentru
validitatea tezei stabilite în ordina-
țiunea ministrului Perczel nr. rezerv.
1211 dela 25 Noemvire 1896, de care
se face amintire în motivele sentin-
ței, cu care a debutat poliția nós-
tră din Brașov.

În această ordinațiune, de sigur
unică în felul ei, se anunță adevă-
de pe fotoliul ministerial, că după
înalta chibzuire a Excelenței Sale
unguresci, cluburile și comitetele
alegătorilor români, „deóre-ce au for-
mat părți integrante ale partidei
naționale române, sunt a se consi-
dera și ele de disolvate și funcțio-
narea lor de interzisă, în sensul fai-
mosului ordin al lui Hieronymi nr.
1488 din 1894.”

Trebuie să reamintim aici, că în
Octomvire trecut numai pe terito-
riul fostului *Fundus regius* s'au
oprit întrunirile alegătorilor noștri,

și și aici nu pretutindenți, ci numai
la Bistrița, Brașov și Sibiiu, va se
dica în centrele principiale ale ți-
nurilor locuite de Sași.

La Sibiiu s'a interzis ținerea
conferenței generale a alegătorilor
noștri pe motivul cunoscut, că le-
gea electorală nu admite gruparea
după naționalități, și s'a interzis
două zile după ce s'a ținut, tot în
Sibiiu, „Sachsentag“-ul.

Dér acest „Sachsentag“ — tre-
buie bine să notăm — fusese con-
chiămat de astă-dată după o înțe-
legere prealabilă cu guvernul, cu
adausul: „fără deosebire de națio-
nalitate și confesiune“, în urma că-
ruia s'au născut cele mai infocate
discuțiuni și s'au produs cele mai
mari deosebiri de vederi chiar în
sînul Sașilor de diferite nuanțe.

S'a dis, mai pe față, mai printre
rënduri, chiar și în foile săsesci, că
comitetul central săsesc de aceea
și-a luat refugiu la acel expedient
cu adausul, ca să se deschidă gu-
vernului o portită, prin care să pótă
scăpa de împunerea, ce de sigur i-ar
fi făcut'o șovinistii, că decă a oprit
conferența națională română, de ce
permite Sașilor să-și țină conferența
lor națională?

Prin acel adaus, Dr. Wolff și
soții au schimbat de-odată, ca și
când ar fi atins numai cu o vârgă
magică, totă fisionomia esterióră a
„Sachsentag“-ului și a făcut din el
o conferență internațională.

Sașii moderați dic, că printr'asta
ei și-au salvat organizația partidului
lor național, care acum póte în
tignă să culégă fructele „pactului“,
pe baza căruia a intrat cu steag cu
tot în tabăra guvernamentală.

Póte fi. Noi însă la rândul nos-
tru dicem, că prin dobândirea per-
misiunii, de-a ține conferența lor
națională sub firma esterióră de in-
ternațională, Sașii au subscris za-
pisul lui Shyloc, prin care s'au
dat legați în mâinile guvernului un-
guresc, punându-se cu totul la dis-
crețiunea incomensurabilei sale de-

pendențe de capriciile șovinismului
maghiar, ce bântue țera.

Și nu trebuia un argument mai
viu pentru susținerea acestei păreri
decât rolul extra-ordinar, ce l'au
desvoltat de rândul acesta tocmai
autoritățile din comitatele locuite de
Sași în a intra în vederile faimósei
ordinațiuni rezervate a d-lui Perczel
și a-i face pe voiă.

Este această prima rată, ce li-se
cere conlocuitorilor noștri sași pe
basa zapisului, care l'au dat baronului
Banffy pentru epocala concesiune,
ce li-a făcut'o, permițându-le con-
terența națională cu căciula cosmo-
polită.

Papa în contra liturghiei unguresci.

„Egyetértés“ publică — și încă fără nici
un comentariu — scirea, că Papa a dat o
enciclică către episcopii catolici din Un-
garia, prin care ia poziția în contra in-
troducerii limbii maghiare în bisericile greco-
catolice ca limbă liturgică, ba ordonă chiar,
să se nimicească cărțile liturgice scrise în
limba maghiară. Această enciclică, după in-
formațiunea amintitei foi unguresci, a și
fost comunicată clerului din dieceza Eperjes.
Mare neșca va produce această scire în si-
nul negașilor ruteni din Hajdu-Dorog,
cari singuri au ținut să-și manifeste „pa-
triotismul“ prin cererea de-a se introduce
limba ungurescă în bisericile lor greco-
catolice. De altmintrelea rămâne încă, ca
scirea să se confirme. Ar fi prea mare mi-
nune, ca șovinistele foi unguresci să se
mărginescă a înregistra această scire cu
sânge rece, de cumva ar fi sigure în ade-
văratatea ei.

Procesul Stambulov.

După cum este cunoscut cetitorilor
noștri, Martia trecută s'a început în Sofia,
înaintea tribunalului militar procesul uci-
gașilor lui Stambulov. Procesul acesta avea
să se începă încă în 13 Octomvire, a trebuit
însă să se amâne până acum, de óre-ce in-
strucțiunea nu era completă și de óre-ce
unii dintre martorii n'au putut fi atinși de
față. Acuma toate sunt pregătite. Actul de
acusă dá un istoric destul de esact al in-

tâmplărilor din 15 Iulie 1895 și este destu
de interesant, că să aducem la cuoscința
cetitorilor noștri punctele mai însemnate
cuprinse într'ensul.

Cetitorii noștri póte că și aduc a-
minte, că în ziua de 15 Iulie 1895, Stam-
bulov, după-ce petrecuse câte-va césuri în
clubul „Union“, esi pe la 7½ óre séra cu
fostul ministru Petkov și luă o trăsură, ca
să-l ducă acasă. Dintr'odată se auzi o puș-
cătură și căți-va ómeni se aruncară asupra
trăsurei. Pe când Stambulov, Petkov și
servitorul Goncu săriră din trăsură, bir-
jarul dete bice cailor și dispărú. Stambulov
începú să fugă către locuința sa, însă agre-
sorii îl ajunseră. Unul dintre ei îi dete o
lovitură în cap și pe când Stambulov um-
bla să-și scótă revolverul, căpătă nouă lovi-
turi peste mână. Se începú o adevărată
luptă piept la piept, în care brațele și mâ-
nile lui Stambulov fură ciocărite în mo-
dul cel mai înfiorător. Asasinii vădend, că
se apropie Petkov și Goncu, — căci tóte
se petrecură în câte-va secunde, — o luară
la picior. La căți-va pași îi aștepta o trá-
sură, și pe când poliția aresta pe Gongiu,
care-i urmăria, Stambulov fu adus greu
rănit în locuința sa. După o operațiune
oribilă, în care trebuiră să-i se taie amên-
dous mâinile, și după suferințe grozave în
timp de trei zile muri.

Instrucțiunea a stabilit, că birjarul
Atzov a întocmit lucrurile astfel, ca să fiă
luat de Stambulov la eșirea din club și
numai prin complicitatea lui s'a putut co-
mite crima. De-asemena s'a constatat, că
asasinii s'au refugiat în trăsura lui. Instruc-
țiunea a isbutit chiar a stabili numele uci-
gașilor, anume: unul cu numele Halin,
apoi Palin, Boni Gheorghiew, Tufekiew
și birjarul Atzov. Acești trei din urmă au
putut fi arestați.

Se scia, că în lunile din urmă ale
vieței sale Stambulov dá multe-ori s'a es-
primat, că va fi asasinat și că tocmai aceia,
cari erau datorți să susțină ordinea publică,
lasă curs liber conspirațiunii îndreptate
împotriva lui. Convingerea această a lui se
întări și mai mult, când, deși se scia, că
suferă de diabetis, tribunalul îi interzise a
se duce în străinătate, ca să-și caute de
sănătate, și la două scrisori ale sale, prin-
cipele Ferdinand nu-i dete nici un răspuns.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

O crimă hypnotică.

(Traducere).

S'a întâmplat astfel:

Noi actorii dela „Capital Comedie
Companie“, avend pe o lună terii de vară,
ne închiserasem cu toții o casă curățică și
lăsam în ea cu mare comoditate și și mai
mare economie.

Soru-mea Vera și soțul ei Edmund
Hatherleigh făceau parte din societatea
noastră. Favorita lor era prima ballerina,
fennorita Alcida Velasquez, o Spaniolă
admirabil de frumoasă și plină de tempe-
rament. De óre-ce însă era și favorita
mea, — ba mai mult decât atâta, căci
eram îndrăgostit în ea nebunesc, — mă
nitam la ea cu ochii în patru, și câte-odată
mi-se părea, că cumnatu-meu e ceva cam
prea... complasant față de dânsa.

Intr'o séra, după cină, damele se re-
tireseră, éra noi bărbații petreocam cu

toții, fumând, bând și mai schimbând câte
o vorbă. Din întâmplare începurăm a vorbi
despre hypnotism și despre fenomenele, cari
stau în legătură cu această miraculoasă stare
sufletescă. Unii dintre noi clătinau din cap
cu neîncredere și țineau de povești tóte,
ce li se spuneau.

Hatherleigh însă, care înainte de a-se
face actor, studiasse medicina, vorbea des-
pre această materie cu un fel de autoritate con-
vingătoare și cu toții eram uimiți de numé-
rösele exemple aduse de ei, cu deosebire
de crime întâmplare în urma sugestiei.

„Ei bine“, disei eu, „dóra nu voesci,
să susții, că decă-i suggerezi unei persoane
hypnotisate o crimă, ea trebuie să o și in-
deplinească?“

„De bună sémă trebuie să o indepli-
nescă!“ răspuse Hatherleigh.

„Asta n'o croq odată cu capul. Înțe-
leg, să câștig óre-care influință sufletescă
asupra unor ființe slabe, lipsite de voință;
dér așa vrea să véd, cine ar fi în stare să
mă hypnotizeze pe mine de exemplu.“

„Te-ai învoi să fii hypnotizat?“ in-
trebă Hatherleigh. „Ei, cum ar fi, decă și-aș
dice, să faci o încercare?“

„O, te rog, îți stau ou totul la dis-
pozițiune.“

„Bine“, disei el; „așa-déră vom in-
cepe“. La provocarea lui toți ceilalți pá-
răsiră sala.

„Acum, necredinciosule“, grăi cum-
nata mea, „aruncă-ți țigara și uită-te drapt
în ochii mei.“

Făcui tóte după dorința lui, și ui-
tându-mă drept în fața lui, vădúi, că el nu
ia nici-decum lucrul de glumă, ci dimpo-
trivă face o față așa de serioasă, încât mă
puse pe gânduri în tótă forma.

Un moment mai-mai că era să las
naibei tótă istoria, dér în cele din urmă,
ca să nu fiu luat în bătaie de joc, își luai
nimă în dinți și-l întrebai: „Ei, începui
odată, ori ce faci?“

„Tocmai sunt gata a începe“, răs-
puse el.

Așteptam acum să-mi dea ou mâinile
pe la ochi, pe frunte, pe la têmele, după

cum vădusem de mai multe-ori, că fac
magnetisării ambulanti; nici urmă însă
de tóte acestea. El se uita numai pironit
în ochii mei și inoetul ou inoetul simții
cum mi-se împăinjenesc vederile, cum mi-se
incăleesc gândurile și cum mă părăsesco
ori și ce putere de rezistentă. În cele din
urmă nu mai vedeam, decât doi ochi, cari
păreau, că se infipseaseră în mine și căutau
să mă cuprindă cu totul în stăpânirea lor.

Încercăi să-mi desrobesc vederile de
aceste căutături înfricoșate, care mă stăpâ-
nau ou atâta putere, dér înzadar. Eu ré-
maseiú ca înleant și ochii cei grozavi se
făceau mai mari, și tot mai mari... Din-
tr'odată însă farmecul mă părăsi, începui
a mă desmeteci, căutai în jurul meu și
vădúi pe Hatherleigh, care mă privia ou un
suris batjocoritor și pe ceilalți, cari se în-
torseseră érași în sală și cari mă năpădiau
ou felurite întrebări:

„Ei, cum a fost?... Cum te-ai sim-
țit?... Scii, ce-a fost ou tine?... Cum te
simți acum?“

Eu însă nu putui să le dau nici un

În timpul acesta Stambulov scrisese o epistolă, în care da informații foarte precise despre complotul, a cărui victimă avea să cadă, și condus de pasiune denunța ca instigator pe fostul ministru Nacevici, un om, al cărui caracter îl ridică mai pre sus de orice bănuială.

Președintele tribunalului militar din Sofia a dat, dela prima audiență, oțire acestei scrisori atât de singulară din mai multe privințe. Etă-o tradusă în întregul ei:

„Acastă scrisoră se se deschidă numai după mărtașă mea. Ea conține câte-va secrete ale adversarilor mei politici, pe care va fi bine ca poporul și judecătorii să le cunoscă:

„Sofia, 16 Martie 1895. S. Stambulov.“

Planul asasinatului meu.

„În 15 Martie 1895 Zachariev veni în casa lui Safoov și-l informă, că Nacevici a format împreună cu Tuffkeiev o bandă de 10—15 oameni, care trebuia să se sforțeze de-a mă omori cu orice preț. Acești briganți locuiau în hanul fraților Ivanov. Nacevici le-a promis, că nu vor fi condamnați la moarte în cas când vor fi arestați și că după un an de închisoare ei vor fi grațiați de către principe. Nacevici a dat bani pentru subsistența bandiților. Nacevici și Tuffkeiev se întâlneau în fiș-care seară și conversază asupra detaliilor planului. Zachariev le comunică, că a trimis deja scrisori conștătuitorilor în provinciile spre ai pune în curentul proiectatei asasinării a lui Stambulov și le-au dat ordin să adreseze principelui depeși de felicitare imediat după execuție, când, că țera e scăpată de tiran. Scopul acestor depeși va fi de-a slăbi orărea omorului.

„Ajutorii lui Naun Tuffkeiev, în asasinat, sunt frații Manov și Tasso Ivanov. Cum acești doi răufăcători sunt foarte violenți — ei știu, că autoritățile judecătorești vor isbuti ai prinde — și cum ei n'au încredere în promisiunile lui Nacevici, ei fac acum încercări de-a se reconcilia cu mine. Ei se servesc ca intermediar de Gatev Garibov și de Calpakiev. Frații Ivanov insistă ca reconcilierea să nu întârzie, pentru-că ei știu, că ora execuțiunii omorului se apropie.

„Zachariev a mai informat pe Slacov, că o conspirație, la care i-au parte numeroși ofițeri ai garnisonului din Sofia este urzită contra principelui.

„Avram Stanicev a comunicat lui Lukanov, că unul din agenții secreți ai capitalei l'a pus în curentul planului de-a asasina pe Stambulov prin banda lui Tuffkeiev și că poliția însăși dă concursul ei bandei, comunicându-i acestuia oțire când ese de-acasă Stambulov și unde se duce.

„Bătrânul Strancov, care e amic cu'n Macedonian dela Debra, a dis lui Lukanov, că și el are cunoștință de bandă și l'a rugat să avertizeze pe Stambulov.

„Tuffkeiev, asasinul lui Belcef și Vukovici e angajat în serviciul studiilor drumului de fier central, ca să n'abă nimic de lucru în Sofia și să pōtă consacra tot timpul în conducerea bandei. În ziua când se va săvârși omorul, el va părăsi orașul. Batocho știe asemenea de omorul proiectat.

„Am pus pe hărtia aceste indicațiuni, ca să se știe, că am fost bine informat, asupra mișcărilor acestei bande și că mai curând se va mai târziu din amicii mei și copiii mei să pōtă pretinde pedeapsa ei. Sofia, 16 Martie 1895. S. Stambulov.“

Patru luni, după-ace a scris această scrisoră, Stambulov a cădut sub loviturile cuțitului asasinilor, pe cari i-a desemnat. Lucrurile s'au petrecut exact cum le-a preșis el.

Ce viață a trebuit să aibă acest om, din momentul când a părăsit puterea, când se știe amenințat în fiș-care moment de pumnalul inimicilor săi. Câtă grozăvie de ură nu s'a adunat peste capul lui, ca acusatul principal, Tuffkeiev, negând în general participarea sa la crimă, să exprime înaintea judecătorilor părerea sa de rău, că n'a putut să sugrume cu propriile sale mâni pe „tirani!“

Ore acești asasini au lucrat pe propria lor socotă? Tracta-tu-s'a ore de-o răsunare personală, ori trebuie să se admită motive politice de ordine superioară?

Ar fi de dorit pretru bunul renume al Bulgariei, ca aceste chestiuni să se clarifice procesul contra asasinilor și ca monstruoșele bănueli, că au participat și autoritățile la crimă să fiă risipite.

SCRIRILE ȚILEI.

— 17 (29) Decembrie.

Representanța comunei Brașov va ține mâne, Miercuri, la orele 9 a. m. adunare generală la sfat, a căreia unic obiect al ordinea țilei va fi: alegerea funcționarilor în posturile devenite vacante de un senator și un asesor la oficiul orfanilor și în posturile ce eventual ar deveni vacante prin înaintarea celor ce aș sunt în funcțiune. Adunarea va fi presidată de dl vice-șpan Dr. Frid. Jekel.

— 0 —
La prelegerea publică de Dumineca trecută au suprasolvit următorii d-ni și d-ne: Elena A. Popovici 1 fl. 60 cr., Gheorghe B. Popp 1 fl. 60 cr., Eugenia Arion 1 fl., Ioan Senița 1 fl., Diamandi Manole, Bart. Baiulescu, I. Săbădeanu câte 80 cr., Simion Damian 1 fl., Căpitan Popa, Dr. Eugen Mețianu, D-șorele Wagner câte 80 cr., Nic. Ciurcu, I. Burduoiu, Nic. Mocanu, A. Vlaicu, Dr. G. Baiulescu, Vas. Bidu câte 60 cr., I. Bidu 40 cr. I. Dușoiu, Maria Navrea, Aneta Haller, Elena Voinea, I. de Lemeny, Elena Mureșianu, G. Jaliu, Zoe Petric, G. Chelar, D. Făgărășianu, V. Golășiu câte 30 cr., Emilia Aron 20 cr., A. Dogariu 20 cr., Sterie Stinghe 10 cr.

Principele Dim. Ghica. Foile de dincolo aduc școirea îngrijitoare, că principele Dimitrie Ghica, președintele Senatului român, ar fi greu bolnav. În cursul țilei de ieri, dice „Epoca“, care ne-a sosit astăzi, au circulat veștile cele mai desuădeșuite despre starea președintelui Senatului.

— 0 —
Din Purcăreni primim școirea, că în două Dumineci din urmă, d-er mai ales Dumineca trecută s'au manifestat mari nemulțămiri la biserică din partea poporului, din cauză, cum ni-se spune, că s'au ingerat a servi în biserică persoane neagrâte poporului și chiar necompetente. Pentru încunguirarea unor eventuale scandale, suntem rugați a atrage atențiunea Venerabilui Consistoriu metropolitan din Sibiu asupra acestui cas.

— 0 —
Artista Teodorini. Celebra noastră cântăreță Elena Teodorini, după-ace a abandonat teatrul pentru cât-va timp, reia cariera artistică și va da două reprezentațiuni extraordinare cu trupa de operă a teatrului național. În prima reprezentațiune, care va avea loc Sămbătă 21 Decembrie, d-na Teodorini va cânta rolul Santuzzei în cavaleria Rusticană. A doua va avea loc Luni, 23 Decembrie, cu opera Carmen.

— 0 —
Societatea țiarștilor maghiari din provinciile s'a constituit Dumineca trecută. Președintele adunării de constituire, ce-a fost convocată în Budapesta, țise în cuvântul său de deschidere, că nu e de-ajuns, ca cine-va să lase după mărtașă sa numai o anumită muncă spirituală familiei, ci mai trebuie să se îngrijescă și pentru timpul bătrănețelor lor, ăr pentru casuri de mărtașă să îngrijescă a-și asigura familia contra lipșelor materiale. Acesta e scopul constituției societății, care are până acum 40 de membri și în favorul căreia a început să incurgă multe donațiuni. Se pare însă, că s'a ivit o neînțelegere între țiarștii unguri din provinciile, căci nu toți sprijinesc această societate.

— 0 —
Epidemiă de porci și de vite la Clușiu. Abia se deschisese la Clușiu țergul de porci, care atăta timp a fost oprit din cauza epidemiei, și acum din nou a izbucnit între porci epidemia. Din cauza aceasta țergurile de porci la Clușiu ărăși sunt oprite. De-odată cu asta a izbucnit la Clușiu și între vite bōla de gură și de unghii. Din cauza aceasta s'a oprit și țergul de vite. Peste tot, pe teritoriul orașului Clușiu este oprit a duce ori-ce animale cu unghia crepată.

— 0 —
Petrecere în presōra de Anul-nou st. n. Societatea militară științifică și societatea casinei militare din loc va aranja în sēra de Silvestru, 31 Dec. n. o petrecere împreună cu tombolă, în sala redutei.

— 0 —
Inmulțirea gendarmeriei. „M. E.“ scrie, că ministrul de honveți în țelegere

cu ministrul de interne au hotărît să mai înființeze încă șese comandamente de gendarmeriă, ăr numărul feciorilor se va urca de 7003 la 7200 și se vor mai înființa încă 14 comande staționare de gendarmi călări și 5 comande staționare de gendarmi pedestri.

— 0 —
Poesii din epoca vechiă. Din Londra se scrie, că în „Museum Britanic“ s'au aflat nisece poesii ale celui mai renumit poet liric grec Bacchylides, dintre cari până acum numai câte-va au fost cunoscute. Poesiile sunt scrise pe papirus egiptean și se crede, că sunt din suta primă înainte de Christos. Pe papirus sunt scrise la 20 de poesii, dintre cari cele mai scurte sunt de câte 14 rēnduri, ăr cele mai lungi de câte 200 rēnduri. Bacchylides în versurile sale, toamai ca și Pyndaros, preamăresce pe eroii curselor olympice, pe profetii din Pythia și cântă despre serbările din Isthmos și Nemea. Mai interesant este versul, care are ca obiect un accident întâmplat la 472 înainte de Christos. Preamăresce pe Pherenicos, calul tiranului din Syracusa, Hieron, care porunci lui Pyndaros și lui Bacchylides să scrie versuri despre calul său iubit.

— 0 —
Mărtașă lui Du Bois-Reymond. În 26 n. l. c. a murit în Berlin vestitul fiziolog, profesorul Dr. Emil du Bois-Reymond, în etate de 78 ani. Rēposatul profesor a început încă în a. 1841 cercetările sale asupra electricității animalice; rezultatele acestor cercetări au fost publicate apoi în mai multe opuri epocale pe terenul fiziologiei. Du Bois-Reymond s'a distins foarte mult și ca conferențiar, tractând, efară de specialitatea sa, diferite materii științifice și sociale.

— 0 —
Regele țiganilor este astăzi, de bună sēmă, dancelul Rigo János, faimosul lăutar din Ungaria, al căruia nume îl vestesc astăzi toate gazetele din lume, spre fala și mărirea neamului țigănesc. Rigo adevă este acel cavaler din trupașă ginte a țiganilor, care a cucerit inima prințesei belgiane Chimay, pe care a făcut-o să-și părăsească bărbatul și să-l urmeze pe el, adevă pe Faraonul Rigo, în toate căile vieții sale. Rigo însă nu prea cunōșce multe. Indată ce s'a vēțut cu prințesa de braț, a luat-o la sănătoșă spre Budapesta, căci acesta a fost, bag-sēmă, singura cale, pe care o cunōșcea el. În Budapesta a sosit „ținēra părăchă“ Sămbăta trecută și s'a înouartit la otelul „Remi“. Lățindu-se vestea în oraș despre sosirea părăchei „prințese“, mulțime de curioși se adunară la otel, pentru ca să vadă cum îi stă țiganului Rigo ca soț al unei prințese.

— 0 —
Defraudarea dela S-t. Spiridon. Cercetările în chestiunea defraudării de 124,000 lei comise de casierul Harnagea la Epi-tropia S-t. Spiridon, continuă cu multă activitate. „Seara“ spune, că Vineri s'a făcut

rēspuns și nici nu șoiam: am fost hypnotizat, se'u nu.

„Cum a succes încercarea?“ întrebai eu.

„Bine“, rēspunse cumnatul meu, „peste așteptare. Am putut face tot, ce aveam de gând“. Observai însă, că Hatherleigh rēșufla greu și 'și ștergea sudōrea de pe frunte.

„Ce, nu ți-e bine?“, întrebai eu speriat.

„Nu e nimic. Puterea ta de rezistență m'a oșosit puțin. Acum mă duc la culcare și mâne nu-mi va mai fi nimic. Nōpte bună!“

Cu acestea se depărtă. Noi ceilalți însă rēmăserăm încă câtă-va vreme împreună și toți se întrebau cu mirare, cum va fi în stare Hatherleigh să dovedeșoșă, că eu în adevăr am fost hypnotizat, după cum susținea el.

În sfērșit ne luarăm cu toții „nōpte bună“ unii dela alții, și se 'nțelege, voiam să mă dau la odihnă. În loc să mă duc însă în odaia mea de culcare, mă simții

atrăs cu o putere irezistibilă spre antișambră, unde erau atērnate de pārete felurite arme. Tot cu aceeași putere mă vēđui îndemnat, silit chiar, să iau din cuiu un cuțit de vēnat. Imi încordai totă voința, de care mai dispuneam, ca să pun la loc arma, pe care nu șoim pentru ce o luasem, d-er în zadar, căci o altă voință, mai puternică ca a mea, mă sili să o păstrez. Aceeași voință mă sili, să mă furișez prin coridor; aceeași voință mă sili, să deschid ușa de durmit a surōrei mele, să intru în odaie și apoi să închid ușa în-octinel.

Odaia era abia luminată de o lampă cu glob colorat.

Dōmne!... Dōmne!... Ce căutam aici?... Ce m'a adus aici?... Cine imi împinșese arma în mână?

Și dintr'odată înțelesai: Eu venisem, ca să ucid pe sora mea!... Trebuia să o ucid, ori cu voia, ori fără voia mea. O altă voință, mai puternică ca a mea, imi poruncia.

Și eu... eu ridicai cuțitul. Căutai cu

cealaltă mână locul, unde aveam să-l înfig în trupul surōrei mele!

Ca fulgerul de iute voiam să-i dau lovitura de mărtașă... când dintr'odată pare că cineva imi reținu mână și mi-se părū, că aud șoptindu-mi-se nisece cuvinte, cuvinte, pe cari — acum imi adusei aminte — le mai auđisem, când fusesem hypnotizat.

„Cređi, că vei căștiga pe Aloida?... Nici-odată nu va fi a ta. Aloida trebuie să fiă a mea... mă înțelegi? — Tu și soru-ta imi stați în cale. Tu 'mi vei lua de pe cap pe soru-ta. Vei lua cuțitul de vēnat din antișambră, vei intra în odaia ei de durmit și la două cēsuri o vei omori!... O vei omori!... înțelegi?... Nu numai să o rānesci! — Așa 'ți poruncesc!“

Așa rēsunară din nou cuvintele, ce le mai auđisem odată, și eu... eu trebuia să îndeplinesc, ce mi-se poruncise.

Trebuia!

O lovitură... și în aceeași clipită simții ceva cădēnd. Cuțitul imi pică din mână și eu imi venii în simțiri.

Orologiul bătea două după mieđul nopții.

Sora mea, deșteptată de șgomotul, care se făcuse, începū să țipe.

„Ce este?... Ce cauți tu aici?“

„Nu șoim“, rēspunsei; „a cădut un șoim ce“.

Me apropiai și-l recunoscu pe el... el Hatherleigh, cumnatul meu, care lovit de apoplexie, zăcea pe podele.

De bună sēmă mă pāndise, de bună sēmă voise să mă prindă ca uoigaș în flagrant, însă iritația cea mare l'a biruit și fiind-că suferia de inimă, a murit dintr'odată, o clipită înainte de ce era se îndeplinesc grozava faptă.

Prin mărtașă lui însă, voința lui s'a stins, și din norocire și puterea ei asupra mea. — Sennora Aloida însă de prezent este iubită, șoimpe, adorata mea șoimpe.

Coronensis.

o cercetare la cassieria Epitropiei și s'a constatat cu această ocazie o neglijență fenomenală din partea administrației S-tului Spiridon: dela 1 Iulie nu se mai făcuse verificarea cassei, ou tôte că fonduri respectabile au trecut printr'êusa, în timpul acestei. S'a găsit un total de 760,000 lei, cea mai mare parte în efecte de stat. Numerar nu erau decât vre-o 40,000 lei. Lipsese din casă 131,000 lei: din aceștia 124,000 lei furau de Harnagea, ér 7000 lei compturi și credite neaprobat de episcopul. Fondul atacat de fostul cassier este acela al împrumutului de 600,000 lei, făcut pentru băile dela Slănic. Se va mai face o a doua verificare, deore-ce parchetul vrea să revizuescă întrêga gestiune a cassieriei lui Harnagea, dela 1892 până astăzi. În acest scop, un inspector financiar a fost cerut dela minister. Dela prima perchiștie corporală ce s'a făcut lui Harnagea de oătră comisarul Ionescu, — în prezența primului procuror și a judeului instructor, — se găsi la densusl 30354 lei, din cari 30340 în bilete de bancă cusute în inexprimabil, ér restul de 14 lei în argint și gologan. Proveniența acestei sume de bani Harnagea nu o pôte explica. El însê nu mărturisese faptul, dér deja îndrăsnela și cinismul ce arată, încep să slăbescă. Se speră, că în curând se va descoperi și restul de 74,000 de lei.

—o—

Călindarul Plugarini pe anul 1897 este cel mai mare și cel mai estin între călindarele romănesci apărute până acum. Conține 11 cote de tipar. Numai partea literară și economică conține vre-o 80 pagine format mare și tipar compres garmond. În text se află și câte-va ilustrațiuni frumoșe. Un exemplar costă numai 25 cr. De vëndare la Tipografia „A. Mureșianu” în Brașov.

Deputați mireni pentru congresul național bisericesc în dieceasa Caransebeș:

1) în cercul Valeaboului: Dr. Petru Ionescu, profesor la Institutul pedagogic diecesan în Caransebeș; 2) în cercul Lugos: Dr. Alexandru Mocsonyi; 3) în cercul Făget: Titu Hațeg avocat în Lugos; 4) în cercul Buziaș: Ioan Ioanașiu, asesor consistorial în Caransebeș; 5) în cercul Ghilad: Traian Barzu, asesor consistorial în Caransebeș; 6) în cercul Vârșet: Vladimir Spătaru, avocat în Vârșet; 7) în cercul Iam: Petru Corcan, protopretor în Iam; 8) în cercul Sasca-montană: Coriolan Bre-dicean, avocat în Lugos; 9) în cercul Ora-șița-montană: Ilie Trăilă, avocat în Ora-șița-montană; 10) în cercul Bocșa-montană: Ioan Budintianu, avocat în Bocșa-montană; 11) în cercul Caransebeș: Constantin Bur-dea primariu orășenesc în Caransebeș; 12) în cercul Obăștră: Teodor cav. de Se-saciu, locotenent mareșal c. și reg. din Caransebeș; 13) în cercul Teregoa: Patrioiu Drăgălinu, profesor diriginte la institutul pedagogic diecesan în Caransebeș; 14) în cercul Domașnia: Ilie Curescu, locotenent în pensiune și preșenite al comunității de avere în Caransebeș; 15) în cercul Mehadia: Vasile Segercean, prim forestier în Orșova; 16) în cercul Prigor: Ioan Sirbu, din Rudăria; 17) în cercul Bozovicu George Bogoviciu, esacor la fundațiunea „Gojdu” în Budapesta; 18) în cercul Biserica-albă: Dr. Aureliu Novac, avocat în Biserica-albă; 19) în cercul Alibunari: Petru Tisu avocat în Panciova.

Pe teritoriul consistoriului aradan au fost aleși următorii d-ni: în cercul Arad Romul Ciorogariu profesor în Arad. În cercul Rădăna Teodor Ceantea profesor în Arad. În cercul Giula Dr. Nicolau Oncu directorul institutului „Victoria” în Arad. În cercul Vilagoș Aurel Suciu avocat în Arad. În cercul Ionopolea George Feier avocat în Boroșineu. În cercul Buteni Petru Truța avocat în Arad. În cercul Hălmăgi Dr. Constantin Groza medic în Gurahonț. În cercul Birchiș Dr. Eugiu Mocsonyi mare proprietar în Capolnaș. În cercul Chișleu George Ardelean avocat în Timișoara. În cercul Lipova Dr. Zeno Mocsonyi de Foen mare proprietar în Bulei. În cercul Vinga Vioențiu Babeș membra academiei romăne.

În ceroul Timișoara Paul Rotariu avocat, în Timișoara. În ceroul B.-Comlos Dr. Nestor Opresan avocat în S.-Nicolaul-mare.

Din camera română.

Sedința dela 12 Decemvre.

D-l Dobrescu-Argeș vorbeșoe în contra proiectului de adresă. Trecând la cestiunea Metropolitană, oratorul biciuesce purtarea membrilor Sinodului. Vorbeșoe de neregularitățile, cari s'au petrecut în această afacere. Este de părere de-a se revizui legea sinodală, și să se facă un Sinod din clerul mirean și din laici.

D-l Dobrescu trece apoi la învătătorii de sate, cestiune asupra căreia insistă foarte mult. Asupra acestor panote principale, dice d-sa, mesagiul nu vorbeșoe nimio și nu promite nici o îndreptare, de asemenea nu se găseșoe nimio ou privire la reforma impositelor, în cestiunea islazarilor și altele.

D-l Gorgos vorbeșoe despre defectele sistemului electoral din România și imitarea puterii executive. Art. 31 din Constituțiune, dice, e o simplă ficțiune. În loc de trei puteri în Stat, cea judecătoreșcă, legislativă și esecutivă, nu avem decât un singur: pe cea esecutivă. Trebuesce ou totul lărgită inamovibilitatea magistraturii și vă declar, că cu tôte inima aprob partea din Mesagiul ou privire la acest punct.

Oratorul face apoi istoricul alegerilor și conchide, că tôte rezultatele alegerilor au fost întotdeauna pur guvernamentale. Dă esemplu ultimele alegeri, în cari conservatorii, după 7 ani de guvernământ, nu au reușit să ia un loc în parlament. Oratorul atribue acest lucru sistemului greșit electoral.

D-l Gorgos se declară părtaș al sufragiului universal și al reprezentării minorităților în parlament. Numai ast-fel se va face să dispară anomaliile electorale de până acum.

Oratorul cere ca actualele Corpuri Legiuitorie să convoce constituanta pentru revizuirea Constituției și proclamarea votului universal. Să facem noi această reformă democratică, oăci decă o vor face alții, puterea partidului liberal e perdută. (Aplause).

D-l V. Kogălniceanu declară, că e democrat constituțional. A rămas uimit, anul trecut, de șgomotul ce se făcea în jurul legendei alegerilor libere; până și Anglia, țara clasică a constituționalismului, trebue să fi rămas uimită de așa dșia libertate electorală din România. A surprins pe tôte lumea, că din partidul conservator, un partid mare, ou un trecut istoric, dela Unire încôoe ou rădăcină în țără, nu a putut pătrunde nici un partisan. Faptul acesta e o dovadă sdrobotore contra afirmațiunii, că alegerile au fost libere.

Vorbitorul (mereu întrerupt) părăseșoe subiectul libertății în alegeri și trece la administrația Dobrogei, pentru care cere drepturi egale cu cele ale Romăniei. — Sedința se ridică.

Sedința dela 13 Decemvre.

Înainte de a intra în ordinea dșiei, d-l Politimos intrăbă pe primul ministru, în vederea cărui drept reprezentantului Papei la București în loc să se intituleze arhiepiscop, a primit titlul de Metropolitan. D-sa intrăbă de asemenea decă este adevărat, că s'au început tratări pentru înființarea altor două episcopate catolice: la Galați și Craiova.

D-l P. S. Aurelian, președintele consiliului, declară, că Monseniorul Hornstein e arhiepiscop catolic, ér nu Metropolitan. Intru cât priveșoe cestiunea episcopatelor despre care vorbeșoe d-l Politimos, președintele consiliului spune, că ministrul cultelor va da peste trei dșile răspunsul ouvenit.

D-l Politimos se declară satisfăcut de răspunsul guvernului și camera intră în ordinea dșiei.

România din Ardél în 1733.

În numărul din urmă al „Convorbirilor literare” (Nr. 12 din 1 Dec.) s'a pu-

blicat un studiu de d-l G. Bogdan-Duică, despre o statistică a Romănilor ardeleni, făcută în 1733 de episcopul Ión Inoc. Clain, ou ajutorul clerului său. Statistica această este, după cum afirmă autorul, întâia statistică făcută în Ardeal de Români și având în vedere numai pe Români. Ou privire la numărul Romănilor, și la distribuirea lor în diferitele ținuturi ale Ardealului, aflăm în studiul în cestiune următoarele date:

Locuitor.	Localități.
1—25 Români se aflau în	321
25—50 " " " "	725
50—100 " " " "	376
100—200 " " " "	114
200—300 " " " "	19
300—400 " " " "	3
400—500 " " " "	2
500—600 " " " "	2
600—700 " " " "	—
700—800 " " " "	1
Necunoscut numărul locuit din 15	

Suma totală . . . 2078

Localitățile cele mai populate erau: ou 700—800 loc. rom. Rășinarul; ou 500—600 " " Seliștea (lângă Sibiu) și Bărgăul; ou 400—500 loc. rom. Cămpenii, Jina și Arieșul-Mare; ou 300—400 loc. rom. Vidra și Avrigul; ou 200—300 loc. rom. Maier, Rebrășoara, Mocodu (în părțile Năsăudului); Sadu, Boița, Vestemul, Gurariului, Orlatul, Sibielul (în părțile Sibiiului); Zlatna, Bistra (în Munții Apusenii); Sas-Sebeș, Apoldul-Mic, Șaldorful, Orăștia; Săcădate, Porcești, Racovița (despre Făgăraș) și Deva.

Era așa-dără abia vre-o 26—28 locuri, în care poporul român era mai bine concentrat; în Nord patru; în Sud trei-spre-dece, adică cele mai multe; în Vest, în munți, cinci; pe Murăș și ținuturile lui, în partea vestică, cinci.

Localitățile numite sunt tôte aședate în munți ori în pôlele lor. ori aproape de ele. Valea Murășului este de altă parte ou-noscută ca un drum de progres pentru populația română, căreia pe aici îi deschiseseră calea în mare parte prădările Turcilor și pustiitorul foc al rășăului.

Caracterul național al comunelor Clain îl însēmă lămurit, indicând, care-i sat român, valachicus, care-i loc mixt, mixtus. El a conșcris 1249 comune romăne și 829 mixte. — Datele privitoare la Țera Bărsei lipsese în statistica lui Clain.

Concurs literar.

Conform decisului 25 din ședința a doua a adunării generale ordinare dela 9 Mai n. 1896 și conform punctului II din raportul general al comitetului, escriem prin această premiu de 100 fl. v. a. pentru cea mai bună carte romănescă, menită ca manual în școla școlară, din ori-ce ram al învățământului, ou termin de concurs până la 1 Sept. n. 1897, pe lângă următoarele condițiuni:

1) Cartea să conțină întreg materialul de învățământ al ramului respectiv. 2) Cuprinsul să nu fiă vast, dér împărțit în grade concentrice; să fiă spus în stil clar și concis, ér ortografia să fiă a academieii. 3) Lângă manuscrisul scris în trei esemplare anonime, să se accludă o cuvertă sigilată și provădută cu un motto, care să conțină înlăuntru numele autorului. 3) Dreptul de proprietate se va regula special între reuniune și autor. 5) Manuscriptele să se trimită la adresa preș. reuniunii în Arad, cel mult până la termenul sus amintit.

Arad, din ședința ordinară a comitetului central, ținută la 5 (17) Dec. 1896.

Teodor Ceantea, Nicolae Ștefu, președinte, secretar I.

ULTIME SCIRI.

București, 28 Decemvre. Ministrul de externe Școrțescu a declarat ađi în Camera între aplause, că raporturile Romăniei cu Rusia sunt escelente; România însê stă în cele mai bune raporturi și cu tôte celelalte puteri.

București, 28 Dec. Mareșalul Basarabiei, șeful nobilimei romăne,

d-l Ión Catargiu, a încetat din viață la Chișineu.

Belgrad, 27 Dec. Șcupștina vând o lege, prin care modifică procedura civilă în contradicție cu constituțiua, Regele a refuzat să semneze această lege, ca fiind neconstituțională. Ministrul de justiție a publicat atunci discuțiua confidențială, ce a avut loc la palat și a atacat concludsiunile ei. Aflând, afară de aceasta, că Șcupștina are să voteze prin aclamațiune o altă lege asupra băncilor ipotecare, de asemenea contrarie constituției, Regele a cerut retragerea ministrului de justiție. Ceilalți membri ai cabinetului s'au declarat solidari cu colegul lor și și-au oferit demisiunea Regelui, care a primit-o. Discuțiunile ce domnesc în partidul guvernamental ar face, de-almintrelea, îndoișă votarea budgetului.

București, 28 Dec. Comisarul Ionescu, din Iași, a găsit Vineri la Harnagea cassierul necredincios dela epitropia S-tului Spiridon, suma de 60,000 de lei. Se crede, că restul de 90,000 sunt ascunși în București. S'a descoperit, că Harnagea, care era și cassier al secțiunei de Iași a societății pentru învătatura poporului român, a furat și d'aci 1100 de lei.

Belgrad, 27 Dec. D-l Simici, ministru la Viena, a fost chemat la Belgrad pentru formarea unui cabinet nou. Fostii miniștri rămân însărcinați cu espedierea afacerilor.

Sofia, 26 Dec. În procesul Stambulov, martorul Sabine Emanuelovici, la care locuia Boni, declară, că acesta luase un tovarăș de odaiă anume Mihai Karterw (?) și care nu era altul decât Halin. Armurierul Simoni confirmă, că revolverul găsit a fost cumpărat de Tuffekiew. Trei doctori esperți sunt de părere, că Stambulov avea încă deplina sa consciință, în cursul celor două dșile după asasinat. Ascultarea martorilor s'a terminat. Lună vor începe pledoariile.

DIVERSE.

Istoria unui mărgăritar. Din Viena se anunță: În luna Decemvre a anului 1885 se întâmplă în Viena o spargere la argintăria Granichstädten și s'a furat mai multe obiecte scumpe în preț de 250,000 fl. Dșile aceste din întâmplare dădă în urma unui mărgăritar, care a dispărut ou ocașiunea furtului din 1885. Un argintar, cu numele Goldschmid, a venit din Paris la Viena ou bijuterii de vëndut, aci el făcu cunoscință ou proprietarul prăvăliei Granichstädten. Acesta, când Goldschmid îi arată o sculă scumpă, reunoscu în ea un mărgăritar adevărat, care odată era proprietatea lui. Mărgăritarul avea un semn, și anume la o parte era puțin șgariat. Poliția a făcut cercetare și i-a succes a afla că mărgăritarul până acum numai a fost proprietatea mai multor argintari din Europa; ér cel din urmă proprietar este un giuvaergiu din Pensilvania, care nu șoie să spună, cum a ajuns mărgăritarul în proprietatea sa.

Bun esemplu. Tatăl cătră copil: „Eu m'am convins, că tu de multe-ori umbil cu minciuna. Asta nu'mi place. Trebue totdeauna să spui adevărul”. — **Copilul:** „Tată, nu șoie cine e la pörtă!” — **Tată:** „Mergă de veđi, cine e! și decă intrăbă de mine, spune-i, că nu's acasă!”

Esamen juridic: — „Să admitem cazul d-le, că aveți drepturi eventuale asupra unei importante succesiuni. Ce veți face în general înainte de-a o dobândi?”

— „Voi face datorii!”

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Grigoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Table with financial data from Vienna, including exchange rates for gold, silver, and various currencies like the Austro-Hungarian and Italian crowns.

Table with financial data from London and Paris, including exchange rates for the Austro-Hungarian crown and Italian notes.

Cursul pietei Braşov.

Table with market prices for various goods in Braşov, such as different types of flour, oil, and other commodities.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei” 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu.

Antreprise de pompe funebre E. Tutsek.

Advertisement for E. Tutsek's funeral services, located at Strada Porţii Nr. 12. It offers public recommendations and lists various funeral arrangements and prices.

Advertisement for 'Marea Descoperire a Veacului' (The Great Discovery of the Century), featuring 'ELIXIRUL GODINEAU' as a cure for various ailments.

Anunciuri (insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrise administratiunii. In cazul pu-

blicării unui anunciu mai mult de odată se face scădemēt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Ghiriş-Turda, Copsa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraş, Simeria-Hunedóra, Braşov-Zărneşti, Mureş-Budapesta-Bistriţa, Arad-Timişoara, Sibiu-Cisnădie, Sighişoara-Odorheiu-săcuesc) and train times.

Notă: Órele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadraţi cu linii mai negre însemnăză órele de nópțe.